

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 24 [769] | Субота, 12 червня 1982 року | Ціна 2 коп.

КОНТРОЛЬ ВИКОНАННЯ

Успішне розв'язання завдань, висунутих ХХVІ з'їздом КПРС, вимагає підвищення ефективності господарського управління, поліпшення стилю і методів контролю та перевірки виконання, як важливої складової частини організа-торської роботи.

Правильну постановку контролю В. І. Ленін вважав однією з невідмінних умов соціалістичних перетворень. Особливе значення має ленінська вказівка про те, щоб проводити перевірку реального виконання рішень. В цьому запоруча успішного здійснення накреслених завдань.

Утверджуючи ленінський стиль в роботі, партія розглядає контроль і перевірку виконання, як випробуваний засіб поліпшення діяльності партійних, радянських, господарських організацій, зміцнення організованості і дисципліни у всіх ланках апарату, підвищення відповідальності кадрів за доручену справу. Але відповідальність у партійному, ленінському її розумінні завжди межує з контролем, говорить Л. І. Брежнев.

Після виходу постанови ЦК КПРС «Про подальше вдосконалення контролю і перевірки виконання в світлі рішень ХХVІ з'їзду КПРС» на підприємствах, в об'єднаннях і організаціях Товариства помітно поліпшився контроль і перевірка виконання рішень вищестоящих організацій і власних.

Заслугу уваги організація роботи, що проводиться в цьому напрямі, на Ворошиловградському УВП. Тут зміст всіх постанов і розпоряджень вищестоящих організацій, крім тих, кому вони безпосередньо адресовані для виконання, доводять до всіх начальників відділів і служб, керівників громадських організацій. Робиться це на щотижневих виробничих нарадах у директора. Розпочинаються такі наради з доповіді інженера по якості про хід виконання прийнятих раніше рішень на попередній виробничій нараді. Інженера за якості, як відповідального за КСУАП, наказом директора зобов'язано контролювати виконання прийнятих рішень на виробничих нарадах у директора, а також наказів по підприємству і виконання заходів, передбачених планами колективного договору.

Цим же наказом зобов'язано контролювати виконання постанов і розпоряджень вищестоящих організацій і юрисконсульта підприємства. Раз на місяць на виробничій нараді у директора юрисконсульт звітує про стан контролю та виконання по підприємству в цілому. Всі рішення, що вимагають виконання, беруть на контроль.

Добре налагоджена така робота в Житомирському обласному відділі УТОГ, на Житомирському УВП. На цьому підприємстві відповідальним за контроль виконання рішень вищестоящих організацій покладено на заступника ди-

ректора УВП з виховної роботи. Під його керівництвом секретар-друкарка здійснює контроль виконання за внутрішніми документами. І не випадково тут всі рішення вищестоящих організацій і свої власні завжди виконують в строк.

Разом з тим, перевірки на місцях виявлено серйозні недоробки в організації контролю виконання. Їх аналіз показує, що ряд керівних працівників ще не усвідомив як слід зрослих вимог до цієї важливої ділянки роботи. Внаслідок відсутності чіткої системи проведення контролю виконання, особливо за документами вищестоящих організацій, призводить до того, що чимало постанов і розпоряджень Центрального правління УТОГ до основних ведучих спеціалістів не доводять, вимог цих документів вони не знають і над усуненням недоробок, на які звертається увага в цих документах, не працюють.

Про який контроль виконання може йти мова на Ужгородському УВП-1, якщо там переважна більшість документів, що надійшли зверху, підшита в справу без доведення їх змісту до працівників, яким, за службовим становищем, необхідно знати їх зміст. У певній мірі такі недоліки мають місце на Кіровоградському, Комунарському та інших УВП.

На ряді підприємств Товариства на низькому рівні перебуває виконавська дисципліна. Так, заступник директора Харківського УВП-1 з виховної роботи тов. Хоменко Л. І. у 1981 році ряд постанов президії Центрального правління УТОГ з резолюціями директора підприємства виконала несвоєчасно. Низька виконавська дисципліна на цьому підприємстві має місце також і з боку інших службових осіб. Цей недолік характерний також для Ужгородського УВП-2, Харківського УВП-2, Сумського, Херсонського та Одеського облвідділів УТОГ.

Оперативне розв'язання повсякденних завдань управління і виробництва висуває перед інженерно-технічними працівниками і службовцями високі вимоги до підготовки документів і перевірки їх виконання.

Кожен документ повинен містити чіткі установки і завдання, показувати шляхи і способи їх розв'язання, визначати конкретні строки і відповідальних осіб за виконання накреслених заходів.

Керівникам підприємств і об'єднань, організацій і установ Товариства необхідно постійно пам'ятати, що контроль за виконанням вищестоящих і власних рішень не тимчасова кампанія. Дієвість контролю забезпечується систематичним проведенням, його цілеспрямованістю і послідовністю, що має одну мету — прийняте рішення повинно бути виконане у запланований строк і з належною якістю.

ВИЗНАННЯ

Її руки: від простих до найскладніших. Та жодного разу удариця комуністичної праці Бекас В. О. не підвела друзів.

«Кожній робочій годині — найвищу віддачу!» — ось такий девіз трудівниці, яка до тонкощів знає свою роботу і передає багатий досвід тим, хто приходить до них у бригаду.

— Пишаюсь і радію за максимум натхнення і зусилля, що їх знадобилось

докласти Вірі Опанасівні під час конкурсу, — говорить завідувача ательє «Мрія» Кривченко Тамара Георгіївна. — Вірю, було їй нелегко, але разом з тим почесно і, звичайно, цікаво. В цій жінці воедино злилися талант і майстерність, допитливий розум і широкі професійні навички.

Випереджаючи час, вона сповнена палкого бажання примножувати трудові здобутки. В. О. Бекас докладає всіх зусиль, щоб до 65-ї річниці Великого Жовтня завершити річне завдання.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

Космонавти вивчають Землю

ЦЕНТР УПРАВЛІННЯ ПОЛЬОТОМ, 8. (ТАРС): Анатолій Березовий і Валентин Лебедев продовжують заплановані дослідження на борту орбітального комплексу «Салют-7» — «Союз Т-5».

Значне місце у програмі робіт екіпажу займають геофізичні експерименти, виконувані в інтересах науки і різних галузей народного господарства. При спостереженнях і фотозйомці земної поверхні космонавти використовують спектро- і радіометричну апаратуру, фотоапарати МКФ-6М і КАТЭ-140.

З метою опрацювання методів дослідження з космосу стану сільськогосподарських угідь екіпаж проводить збирання оперативної інформації про них у різних районах країни.

За даними телеметричних вимірювань, політ орбітального комплексу «Салют-7» — «Союз Т-5» проходить нормально.

Стан здоров'я і самопочуття Анатолія Березового і Валентина Лебедева добрі.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ДЛЯ РАДЯНСЬКОЇ ЛЮДИНИ

Враховуючи величезну роль легкої промисловості в задоволенні потреб населення, Радянська держава виділяє на її розвиток крупні вкладення.

За п'ять років стали до ладу або реконструйовано 328 підприємств галузі, замінено тисячі верстатів, машин, мільйони прядильних веретен. Фондоозброєність на одного працюючого зросла на 35 процентів.

У випуску товарів для потреб радянської людини активну участь беруть і підприємства Українського товариства глухих. Це, зокрема, Івано-Франківське, Львівське швейне підприємство «Силует», Харківське УВП-2, Вінницьке та Чернівецьке УВП.

Верхні чоловічі сорочки, чоловічі і жіночі спортивні куртки, білизняний трикотаж і виробні текстильної галантереї, випущені руками нечууючих трудівників підприємств УТОГ, не залежуються на прилавках магазинів. І це цілком законно. Адже з 43 виробів, атестованих на державний Знак якості, 28 найменувань — це товари масового попиту.

День працівників легкої промисловості колективи швейних підприємств Товариства зустрічають високими трудовими здобутками. Всі вони перевиконали п'ятирічний план з випуску доведеної продукції. Особливо ударно попрацювали трудівники Артемівського, Дніпропетровського, Житомирського, Конотопського, Сімферопольського та інших УВП.

Чимало членів УТОГ, особливо жінок, трудяться на крупних швейних фабриках республіки, в ательє індивідуального пошиття одя-

Швейний цех Одеського виробничого об'єднання «Електрик». Тут випускають спецодяг для будівельників і робітників машинобудівних заводів.

На знімку: (зліва направо) змінний мастер Л. В. Голубева та швачка-мотористка І. П. Шепет на робочому місці.

Фото Й. МІНЬКА.

гу. Своє професійне свято вони також зустрічають вагомими виробничими успіхами.

Високим авторитетом і повагою користуються в колективі Сімферопольської швейно-галантерейної фабрики нечууючі трудівниці Р. М. Івашенко та А. В. Франко. Раїса Миколаївна ще в квітні завершила виконання виробничого завдання двох років одинадцяті п'ятирічці і тепер випускає продукцію в рахунок третього. Їй присвоєно звання «Відмінник якості».

Р. М. Івашенко — не тільки передова виробництвиця, але й хороша товарниша. До неї часто звертаються молоді робітниці за порадою, і вона завжди допомагає їм.

Інша нечууюча трудівниця цієї фабрики Алла Франко, завершивши план двох років п'ятирічці, також випускає продукцію з випередженням часу. Вона оволоділа трьома суміжними професіями і тепер у будь-який час може замінити відсутню робітницю на конвеєрі.

Перед підприємствами легкої промисловості країни поставлено завдання: за п'ятирічку підвищити продуктивність праці на 17,2 процента, забезпечивши тим самим 95 процентів всього наміченого приросту продукції. Продукції для народу, для кожної радянської людини.

П. БУКОВИНСЬКИЙ.

А. ФРАНКО,
швачка-мотористка Сімферопольської швейно-галантерейної фабрики, ударниця комуністичної праці.

Р. ІВАШЕНКО,
швачка-мотористка Сімферопольської швейно-галантерейної фабрики, «Відмінниця якості».

Г. ДРОБНА,
швачка-мотористка Херсонського учбово-виробничого підприємства, ударниця комуністичної праці.

Фото О. ШУСТА і Й. МІНДЕЛЯ.

Коли мова заходить про правофлангових одинадцяті п'ятирічці, то серед інших називають і члена УТОГ Бекас Віру Опанасівну — кравчиню Кременчуцької фабрики індивідуального пошиття одягу. Майже 22 роки сумлінно трудиться вона на підприємстві. Робота не з легких, але необхідна.

Індивідуальність, нестандартність, можливість трудитися творчо — головний фактор, який став основою трудової діяльності Віри Опанасівни — визнаного майстра своєї справи. Як тільки вироби не пройшли через

ПОЛІПШИЛИСЬ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Завершився навчальний рік у мережі політичної і економічної освіти. Він ознаменований високим політичним і трудовим піднесенням радянських людей, спрямованим на втілення в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, гідну зустріч 60-річчя утворення Союзу РСР. Цей навчальний рік був характерний і тим, що чіткішими стали зміст і форми навчання. Вони відповідали зрослому загальноосвітньому рівню і політичній підготовці слухачів.

Партійна організація Чернівецького учбово-виробничого підприємства провела певну роботу по організації занять у мережі політичної і економічної освіти. На засіданні партійного бюро було затверджено пропагандистів. Це люди, які користуються авторитетом у трудівників підприємства, мають достатній досвід пропагандистської роботи і вміють донести слово партії до слухачів.

Всього на УВП різними формами навчання було охоплено 108 чоловік. Діяло сім шкіл.

Школою основ марксизму-ленізму, в якій вивчалась тема: «Вчення, яке перетворює світ», керував голова місцевого профспілки М. Ф. Привалов. Тут навчались одинадцять комуністів. На підсумковому занятті добрі знання показали Д. Г. Зеленько, В. П. Загута, З. І. Савочкіна.

У школі наукового комунізму вивчалась тема «Історичний досвід КПРС». Керівник — головний інженер В. В. Бойко. Найбільш активними слухачами проявили себе Н. Є. Трубин, Т. В. Трофимова, П. М. Кейван.

«Економіка економіка» — тема занять школи економічної освіти, де заняття вела начальник відділу технічного контролю А. І. Кесарева. Навчалось тут 15 чоловік. З рефератами виступили 10 слухачів. Глибокі знання показали А. І. Корніяненко, Г. А. Зарова, М. Г. Козакевич, Є. В. Сереева.

На учбово-виробничому підприємстві було створено дві школи комуністичної праці, якими керували досвідчені пропагандисти: начальник цеху № 1 В. В. Степанов і майстер В. П. Петрова. Тут вивчали тему: «Бережливість — риса комуністична». Заняттями у цій школі було охоплено 31 трудівника. Пропагандисти

доступно і популярно викладали матеріал. На останньому занятті всі виступили активно, пов'язуючи теорію з фактами з життя підприємства. Правильне розуміння питань показали Н. Рикаловська, І. Савчук, Н. Кесарева, А. Юрчук, В. Гатиянська, В. Паламарюк.

Працювало дві школи комсомольсько-молодіжного навчання, де підвищували свій рівень 44 чоловіки.

У цеху № 1 вивчали тему «Наш ленінський комсомол», у цеху № 2 — «Молоді про партію».

Протягом усього навчального року слухачі знайомились з матеріалами XXVI з'їзду КПРС, постановою ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

Нині пропагандисти і політінформатори продовжують роботу по роз'ясненню трудівникам учбово-виробничого підприємства матеріалів травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, ведуть роботу по підготовці до виборів у місцеві Ради народних депутатів.

Л. АЛЕКСЕЄВА,
пропагандист.
м. Чернівці.

ЕКОНОМІКА ПОВИННА БУТИ ЕКОНОМНОЮ

У ВЕЛИКОМУ І МАЛОМУ

Режим економії являє собою систему технічних, економічних, організаційних та виховних засобів, спрямованих на збереження і найбільш ефективного використання в інтересах суспільства матеріальних, трудових ресурсів.

На Харківському УВП-1 постійно ведеться аналіз норм витрат сировини і матеріалів, пошук резервів економії. На цій основі розробляються заходи по економії матеріалів і зниженню норм їх витратання.

Велику роль в боротьбі за ощадливе витрачання сировини та матеріалів відіграють раціоналізатори. При їх безпосередній допомозі і за рахунок впровадження заходів по економії щорічне споживання прокату чорних металів на нашому підприємстві зменшилося на 25—30 тонн. За рахунок відпрацювання технологічних процесів переглянуто норми витратання матеріалів при виготовленні електромашин ЕД-7 та фільмоскопів «Вогник», які цього року будуть впроваджені. Очікувана річна економія умовно-перемінних затрат становитиме близько 8 тисяч карбованців.

Економія матеріалів досягається також за рахунок змін в конструкції деталей, що випускаються. В даний час, за пропозицією старшого інженера-технолога Б. С. Цинмана, для складання ярма електромашин МІС застосовують заклепку з потайною головкою замість циліндричних.

При цьому відпадає потреба в свердлуванні отворів і, крім того, ця заклепка за рахунок більш масивної головки, надійно стягує пакети. Нововведення дає можливість зменшити кількість штифтів з восьми до чотирьох.

Економічний ефект від впровадження цього заходу позначається на зниженні

трудомісткості при свердлуванні та складанні пакета, заощадженні матеріалів, поліпшенні якості виробів.

Зміна конструкцій накладок в ярмі електромашин МІС дала змогу зекономити протягом року більш, ніж 3 тисячі кілограмів листової сталі.

У даний час на випробуванні перебуває електромашин, в якій також внесені певні зміни. При позитивних результатах випробування і впровадженні у виробництво цих змін буде зекономлено понад 10 тонн трансформаторної сталі і не менше 2 тонн листової, спрямованої на виготовлення оснастки.

Отже, як бачимо, економія завжди бере свій початок з малого. Ощадливе витрачання матеріальних ресурсів по суті рівнозначно аростанню виробництва.

Дотримання на кожному підприємстві режиму економії — винятково важливе державне завдання.

Ю. ЕЛЕК,
начальник техвідділу
Харківського УВП-1.

Брати від машин і механізмів все, на що вони здатні, використовувати можливості техніки сповна — таким правилом користується по-всякдень передовий виробничник Комунарського УВП токарь Іван Костянтинович Євдокимов.

Працює він на підприємстві 27 років. Іван Костянтинович — ветеран підприємства, ударник комуністичної праці, активний раціоналізатор.

Виробничі завдання трудівник виконує на 140 процентів. Якість всіх робіт завжди відмінна.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Почерк майстра

Серед кращих тваринників Артемівського району, що займаються відгодівлею великої рогатої худоби, і представник колгоспу імені Калініна Микола Миколайович Дубина. Доглядаючи п'ять з лишнім десятків бичків, М. М. Дубина одержує стабільні і високі прирости тварин. За минулі чотири місяці вони становили понад дев'яносто грамів за добу. Це при умові, що молодняк знаходився в зимових умовах утримання.

Результати, досягнуті членом УТОГ Миколою Миколайовичем Дубиною, ніяк не можна назвати випадковими. Це — досвідчений тваринник. Майстерності йому не позичати. Він — справжній господар виробництва. Коло своїх турбот не обмежує тільки робочими обов'язками. Трапиться на фермі аварія з водопостачанням, Микола Миколайович першим візьметься до справи. В колгоспі, звичайно, є кому зайнятися цим.

Та тваринник не чекає слюсарів. Воду тварини завжди одержують безперебійно.

Доглядач тварин виконує не тільки слюсарні роботи. Коли треба, він може замі-

нити й інших тваринників ферми. А таких «треба» буває багато. Ферма невелика, кожна людина на обліку. Відсутність навіть одного трудівника позначається на виробництві. Так що взаємозамінюваність, товариська допомога завжди виручають.

Добре знають Миколу Миколайовича в рідному селищі Луганка. Про його трудові досягнення писалося у районній газеті. Його фотографія — серед кращих людей колгоспу. Він нагороджувався також грамотами та цінними подарунками.

Ставши на трудову вахту на честь 60-річчя утворення СРСР, М. М. Дубина зобов'язався одержати середньодобовий приріст великої рогатої худоби не менше одного кілограма. Запорукою цього успіху — є праця, щоденна, старання.

В. КРУГЛЯК.
Донецька область.

Коротко

Робітниче поповнення

Завершується навчальний рік у групі виробничого навчання Дрогобицького УВП.

Позаду два роки теоретичних і практичних занять, на яких досвідчені наставники-вчителі допомагали учням успішно оволодіти основами своєї майбутньої професії. Добре зарекомендували себе в навчанні В. Слуцький, брати Матвееви, С. Мосевич, П. Щербань та інші.

Після складання екзаменів випускникам виробничої групи буде присвоєно роботу кваліфікацію столяра-червонодеревника.

О. БЕРЕЖНИЙ.
м. Дрогобич.

Чітко і злагоджено

Мабуть, немає сьогодні у м. Стрию такої сім'ї, котра б не користувалася послугами міського побутового господарства. Поруч з чужими тут працюють досвідчені майстри — члени УТОГ. Сьогодні вони активно включилися в змагання під девізом «Працювати ефективно і якісно».

Перед у змаганні ведуть майстер індивідуального пошиття одягу Н. В. Корецький, портрет якого занесено на міську Дошку пошани, швачки Е. А. Третяк, М. І. Корецька, С. О. Коряга, І. П. Матвеева та інші. Особливо по-ударному трудяться члени УТОГ, які входять до складу колективу комуністичної праці, що в ательє «Молодіжне».

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.
Львівська область.

ЗВЕДЕННЯ

ВИПУСК НОРМАТИВНО-ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА ЗА ТРАВЕНЬ 1982 р. (в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Харківське № 2	86	100	116,3
Єнакіївське	48	52	108,3
Кам'янець-Подільське	56	60	107,1
Ужгородське № 2	59	63	106,8
Львівське-швейне підприємство «Силует»	122	130	106,6
Артемівське	80	84	105,0
Ужгородське № 1	25,3	26,4	104,4
Херсонське	46	48	104,4
Черкаське	50	52	104,0
Житомирське	99	103	104,0
Чернівецьке	209	217	103,8
Дрогобицьке	53	55	103,8
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	140	145	103,6
Лубенське	61	63	103,3
Миколаївське	30	31	103,3
Бродівське	63	65	103,2
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	316	326	103,2
Чернігівське	70	72	102,9
Білоцерківське	105	108	102,9
Полтавське № 1	71	73	102,8
Кіровоградське	40	41	102,5
Сумське	45	46	102,2
Сімферопольське	47	48	102,1
Запорізьке	162	164,7	101,7
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	315	320	101,6
Вінницьке	63	64	101,6
Дніпропетровське	69	70	101,5
Дніпродзержинське	79	80	101,3
Полтавське № 2	88	89	101,1
Ворошиловградське	121	122	100,8
Ровенське	32	32	100,0
Конотопське	81	81	100,0
Лебединське	37	37	100,0
Харківське № 1	65	65	100,0
Комунарське	33	33	100,0
Івано-Франківське	95	88	92,6
ВСЬОГО	3161,3	3254,1	102,9

З ТВОРЧИМ ЗАВ'ЯТТЯМ

Білоцерківська меблева фабрика — одне з найкращих підприємств міста. За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні вона нагороджена перехідним Червоним прапором Київського обкому Компартії України.

У цьому досягненні — вагомий внесок і членів УТОГ, зокрема Анатолія Петровича

Малютіна. Десять років він трудиться на складанні шаф, носить почесне звання ударника комуністичної праці, трудівнику присвоєно також звання «Майстер — золоті руки».

Виробничі норми Анатолій Петрович виконує на 130—140 процентів.

Самовідданість, активна життєва позиція, творчий підхід до справи, цілеспрямованість на шляху до мети — характерні риси передовика виробництва.

У ці дні слюсар-складальник трудиться особливо старанно. Значне перевиконання завдань — вагомий подарунок 60-річчю утворення СРСР.

М. БАРДУЖА,
м. Біла Церква,

Ні - війні!

Масовий мітинг, присвячений боротьбі за мир і проти гонки озброєнь, відбувся у Паладі культури залізничників м. Одеси. У ньому взяло участь 800 нечуючих міста Одеси.

— Безглузда мілітаристська політика президента США Рейгана, прем'єр-міністра Англії Тетчер та їх посібників, — сказала на мітингу голова обласного відділу УТОГ В. І. Семенова, — що ратують за нестримну гонку озброєнь, в кінце-

вому підсумку може перетворити нашу планету на попіл.

І ми, нечуючі трудівники Одеси, беручи участь у тижні масових дій за мир, проти ядерної загрози, приєднуємось до голосів протесту мільйонів і мільйонів чесних людей планети, що вимагають від учасників спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН вжити найрішучіших заходів по стриманню гонки озброєнь.

— Я не переніс всього тягара Великої Вітчизняної війни, — заявив робітник заводу «Будгидравліка» М. І. Головченко. — Але я багато бачив документальних і художніх фільмів, читав книги, де розповідається про війну. 20 мільйонів радянських людей віддали своє життя за мир — це дуже дорога плата.

Всі учасники мітингу-протесту поставили свої підписи на Зверненні з вимогою припинити гонку озброєнь.

О. ЯГЕЛЬНИЦЬКИЙ.
м. Одеса.

ПОЛУМ'ЯНЕ СЛОВО СТІННІВОК

НОТАТКИ З ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ

У травні Полтавський обласний відділ провів черговий огляд стінних газет підприємств та організацій Товариства глухих, присвячений 70-річчю газети «Правда».

Виконуючи роль колективного пропагандиста, агітатора і організатора, стіннівки багато зробили для розвитку творчої ініціативи глухих, розгортання соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР. Вони висвітлюють організацьорську та виховну роботу на підприємствах та в культзакладах.

З-поміж стінгазет, представлених міжрайвідділами області, особливу увагу привертала до себе стіннівка «Кременчуцький утоговець», яка вирізнялася не тільки художнім оформленням, а й ґрунтовними та всебічними матеріалами про передовиків виробництва, критикою недоліків та негативних явищ, які ще трапляються. Кожний виступ був у ціль.

Комісія високо оцінила виступи цієї газети з м. Кременчука, присудивши їй пер-

ше місце (редактор Білогуб О. Л.). Друге місце присуджено газеті «За високу культуру» Лубенського МРВ (редактор Трубіщина Т. В.), третє — поділили між собою Пирятинський міжрайвідділ та обласний Будинок культури.

Серед стінних газет підприємств перше місце присуджено Полтавському УВП-1 за газету «Швейник». В ній порушувалися різноманітні теми і найбільш актуальна серед них — виробнича, боротьба за економію і бережливість, зміцнення трудової дисципліни.

Відповідно друге місце поділили між собою стіннівки «За комуністический труд» Полтавського УВП-2 і його гуртожитку «За культурний быт» (редактор Гермаш Е. П.).

Прикро, але факт, що такі міжрайвідділи, як Зінківський, Миргородський та Чутівський не взяли участі у огляді стінної преси. Дивує така ж позиція керівників і редколегій Лубенського УВП, які і цього

року не зробили для себе відповідних висновків із критичних зауважень на оглядах газет попередніх років. Кращого слід було сподіватись і від редколегії Полтавського будинку культури, адже на минулорічних оглядах їхня газета завжди займала призове місце.

Уважно проглянувши газети, приходиш до висновку, що члени редколегії повинні більш серйозно працювати над змістом заміток, щоб вони не носили загального характеру.

І все ж, незважаючи на ряд недоліків, обласний огляд стінгазет пройшов цікаво, на високому рівні. Його учасники почерпнули багато корисного і повчального із зауважень та порад голови Полтавського облвідділу Демченко М. П. та полтавських журналістів і художників.

Огляд, безперечно, послужить справі дальшого поліпшення змісту і художньо-естетичного змісту газет міжрайвідділів області.

О. ЧЕРНЕНКО.
Полтавська область.

Вихователь гуртожитку № 2 Куп'янського ливарного заводу імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції Зоя Анатоліївна Руденко частий гість на підприємстві, де трудяться члени УТОГ.

На знімку: З. А. Руденко (друга праворуч) серед нечуючих трудівників.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

У ЧЕРВОНОМУ КУТКУ

На Джанкойському машинобудівному заводі у різних цехах трудяться члени нашого Товариства. В обідню перерву вони часто збираються в Червоному кутку, щоб послухати бесіду, проглянути свіжі номери газет.

Нещодавно до нечуючих трудівників заводу в обідню перерву завітали: голова комісії Кримської облпрофради по роботі серед глухих Б. Р. Шапіро і голова комісії завкому профспілки по роботі серед глухих І. М. Кириленко. Вони провели бесіди на тему: «Підсумки роботи XVII з'їзду профспілок СРСР, XIII з'їзду профспілок Української РСР і завдання проф-

спілкових організацій республіки», і «Про проект Проводової програми СРСР на період до 1990 року».

Потім на прохання нечуючих Борис Романович коротко розповів про свій трудовий шлях.

Майор у відставці, персональний пенсіонер. Як голова комісії облпрофради, що працює на громадських засадах, він здобув загальне визнання, повагу в усіх колективах підприємств області, де є компактні групи, зокрема, в нашому місті Джанкою.

О. НІКОЛАЄНКО,
інструктор-перекладач.
Кримська область.

Історія ця, на жаль, не вигадана. Все в ній правда. Гірка правда. А трапилось ось що — дитину осиротили.

Випадок особливий. У серпні минулого року Валентина Антонова народила дитину. Кожен знає, як часто хворіють діти. Валентинине малюток теж занедужало і потрапило в лікарню. Минув час, дитина видужала, але забрати її з лікарні не ввапились. Про це б ніхто і не знав, якби не дзвінок лікаря, котрий попросив вилучити на матір. Адже вона чотири місяці не забирала малютка.

Зустрічаюсь з Валентиною, цікавлюсь: в чому причина? «У мене немає часу ходити до дитини!» А бать-

СТЕЖИНА У ЖИТТЯ

Кому не доводилось за хоплюватися умінням працювати? Чи то в полі, коли тракторист прокладає свіжу борозну під майбутній урожай, або сіє, чи на заводі, де вправні робітничі руки виготовляють найскладніші деталі, вузли, машини.

Праця завжди була не тільки джерелом існування, а й окрасою людини, її гордістю. Тому вибір професії або місця роботи для нинішніх випускників вимагає вдумливого підходу, поради старших.

З цією метою в Піщанський спецшколі-інтернаті наприкінці травня відбулася зустріч з колишніми випускниками, нинішніми працівниками Вінницького УВП. На зустріч приїхали: С. О. Барановський — директор вечірньої школи № 28, В. С. Миколаєнко — голова правління облвідділу УТОГ, М. Слободянюк — закрійник ательє № 28, О. Белінський — інженер УВП, Н. Боса — швачка, М. Босий — столяр та багато інших випускників школи 60—70-х років. Це говорить про те, що до школи вони ставляться не байдуже, з щирим зацікавленням і вдячністю.

Гості знайомляться з умовами життя учнів, захоплюються новими світлинами класами, які обладнано найновішою слуховою апаратурою, просторою спальнею, спортивним залом. Вони розповідають про те, в яких умовах колись навчалися вони.

Усіх схвилював виступ випускниці школи 1964 року, нині швачки УВП, «Майстра золоті руки», бригадира Надії Босої. З гордістю і захопленням розповіла вона про свою роботу, щиро подякувала вчителям школи

О. Г. Колесник, Л. І. Зволейко, Г. Д. Працько за науку, за батьківське піклування про неї, глуху дівчинку, яка знайшла свою стежину в житті, сімейне щастя.

Про свою роботу розповів також інженер О. Белінський, який навчався в нашій школі до 1966 року. Після 12-го класу Сашко вступив до авіаційного технікуму, а потім — до Вінницького політехнічного інституту, який закінчив з відзнакою і нині працює інженером по обладнанню на Вінницькому УВП. Олександр — багаторазовий чемпіон України, Радянського Союзу, чемпіон Європи серед глухих, дворазовий чемпіон Всесвітніх ігор глухих. А через два роки О. Белінський буде в Америці захищати честь Союзу на чергових Всесвітніх іграх глухих.

Даючи поради учням, він сказав:

— Ви навчаєтесь в чудових умовах, і у вас є можливість вчитися тільки на «відмінно». Ваше навчання, а потім і праця визначають місце в житті, ваш авторитет, бо все хороше, що робить радянська людина, спрямоване на благо нашого суспільства. Ми чекаємо вас, дорогі випускники, на нашому підприємстві.

Голова правління облвідділу УТОГ В. С. Миколаєнко сказала:

— Навчання — це велика і копітка праця, необхідна, нелегка, суспільно важлива. Без неї не полетіти космонавтам, не збудувати електростанції, не вивести нових сортів пшениці, не пустити електровозів магістралями країни. І ця велика робота починається з першого прочитаного у бук-

варі слова, з першої розв'язаної задачі. Яким має бути світ у майбутньому, залежить від вас. Тож учіться так, щоб у майбутньому ви могли замінити тих, хто піде на заслужений відпочинок.

Один за одним виступають випускники минулих років. Вони дякують Комуністичній партії, Радянському уряду за те, що їх, глухих дітей, зробили повноправними членами суспільства, з захопленням розповідають про свої трудові успіхи. Серця їх сповнені бажанням виконати достроково завдання, поставлені XXVI з'їздом партії перед радянським народом. Вони закликали цюгорічних випускників, всіх вихованців школи, готуватися до трудового життя, щоб своєю працею віддячити Батьківщині за велике піклування про кожного з нас.

Учні-випускники у своїх виступах запевнили, що з честю підтримають трудову естафету старшого покоління і внесуть гідний вклад у будівництво нового суспільства.

На вишньому рушнику випускники піднесли своїм гостям коровай, подякували за поради. Під звуки урочистого маршу по оксамитовій доріжці проходять через зал передовики праці, колишні випускники нашої школи. Крайці з крайцями! Проходять живим коридором, утвореним учнями, які встали їм дорогою квітами.

Вони знайшли свою стежину у житті. Стежину, з якої простягається широка дорога у майбутнє.

Л. СІДЛЕЦЬКА,
вчителька Піщанської
спецшколи-інтернату
для глухих дітей.
Вінницька область.

ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ

Закінчилася екзаменаційна пора для учнів 12-го класу Лебединської школи-інтернату. Всі учні здали екзамени на «4» і «5».

— Це наша відповідь на рішення XIX з'їзду ВЛКСМ, — сказала випускниця Зіна Кольницька.

На випускному вечорі, директор школи вручив атестати зрілості випускникам, відзначивши учнів, які закінчили школу на п'ятірки. Серед них Н. Кольницьку, Л. Гапшу, С. Лоскутову, побажав їм щасливої дороги, творчих успіхів у житті.

Під звуки вальсу закружляли святкові пари. Секретар парторганізації школи

наголосила у виступі про значення документів XIX з'їзду ВЛКСМ, які повинні бути дороговказом у житті молодих робітників.

Під бурхливі оплески директор школи вручив атестати зрілості випускникам, відзначивши учнів, які закінчили школу на п'ятірки. Серед них Н. Кольницьку, Л. Гапшу, С. Лоскутову, побажав їм щасливої дороги, творчих успіхів у житті.

Під звуки вальсу закружляли святкові пари. Секретар парторганізації школи

І. Н. Ворона, звертаючись до учнів, сказав:

— Вас чекає щасливе майбутнє і мирне небо.

У своїх виступах учні від щирого серця подякували вчителям за знання, які вони здобули в школі, висловили подяку КПРС, Радянському уряду і особисто Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежневу за постійну турботу про дітей, особливо глухих дітей.

О. КОЗІЮРА,
вчитель.

м. Лебедин
Сумської області.

НЕПОТРІВНА ДИТИНА

НА ТЕМИ МОРАЛІ

ко?.. Що він? «Лікар знає, чому ми не йдемо. Що він хоче?» Це натяк на те, що лікар не дозволив позбутися дитини раніше.

Щоб читач краще зрозумів ситуацію, додаю, що сім'я Антонових має державну трикімнатну квартиру, обоє працюють, одержують пенсію по інвалідності і непогану зарплату, виховують двоє дітей.

Все це говорить про те, що ніякими об'єктивними

причинами їх вчинок пояснити не можна. І ніхто не вірить, що Валентина за чотири місяці не знайшла часу сходити в лікарню. Не могла ж злякатися вона турбот про маленьке дитя, адже двоє вже народила.

Справа в тому, що Валентина, як мати, розгубила свої почуття, совість. Тільки тому так легковажно поставилася до долі цієї дитини. Не останню роль у

цій жахливій історії відіграв чоловік, батько.

Який же приклад своїм дітям подають Антонови? Вони виховують у них егоїзм і жорстокість. Адже діти наслідують батьків, переймають від них не лише краще, а й гірше.

У природі лише зозуля не зацікавлена у щасті свого потомства, тому і підкидає яйця в чужі гнізда. Але ж ми — люди.

Не хочуть Антонови, не вміють любити. А між тим одна тільки материнська любов володіє чарівною силою — творить Людину.

Прислухайтесь до свого серця! Ще не пізно зрозуміти помилку.

В. АВРАМЕНКО.

ВИСОКА ОЦІНКА

У м. Запоріжжі, в центрі уваги огляду художньої самодіяльності, були виступи драматичних колективів Запорізького і Мелітопольського будинків культури. І це не випадково: обидва колективи вибрали вдалі, цікаві п'єси.

Першими показали свою майстерність аматори сцени з Мелітополя. Вони представили на огляд виставу «Легенда про кохання» великого турецького поета Назіма Хікмета (постановник — Д. Є. Седикова). Головні роль рисувальника Фархада добре зіграв слюсар агрегатного заводу Олександр Копилов. Образ його нареченої створила зубний техник Ольга Арбузова.

Особливої похвали заслуговує Микола Скубенко, котрий зіграв дві ролі. Цікаво, що у виставі зайнята і його дружина Раїса Скубенко.

Мелітопольці власними силами виготовили костюми і декорації.

Якщо аматори сцени з Мелітополя обрали п'єсу

про далеке минуле, то запоріжці — навпаки: п'єсу про Велику Вітчизняну війну за повістю Б. Васильєва «А зорі тут тихі». Головні роль старшини Воскова чудово виконав Володимир Капушак.

Ця вистава була тепло сприйнята глядачами. Постановник — В. А. Тимченко.

Жюрі на чолі із заслуженим діячем культури УРСР Іваном Пилиповичем Ковальським високо оцінило роботи обох драмколективів. **С. МОРДУШЕНКО.**

РІЗНОМАНІТНА ПРОГРАМА

Обласний огляд художньої самодіяльності відбувся у Дніпропетровську. В ньому взяло участь 150 членів УТОГ.

Драмколектив обласного Будинку культури показав виставу «Будемо дружити домами» В. Кучаєва та «Сильніше за смерть» В. Спеліникова.

Дніпропетровський будинок культури привіз на

огляд виставу «Дев'ять десятих процента».

Тепло сприйняли глядачі хореографічну композицію «У сім'ї єдиній» в постановці художнього керівника С. П. Попкової. У національних костюмах п'ятнадцяти радянських республік нечуючі артисти із запалом виконували танці, що відображали характер народів нашої країни, їх вічну дружбу.

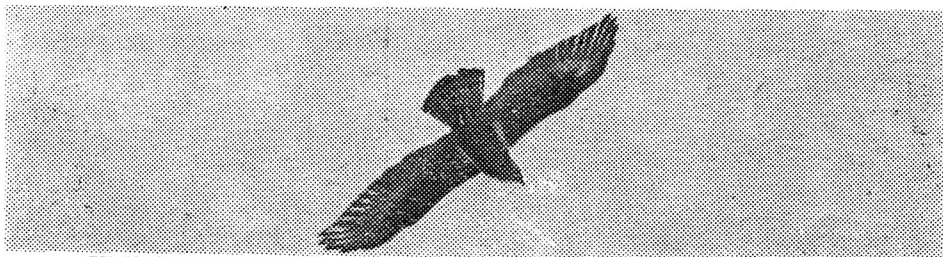
Добре виконували пісні Т. Пишна з Павлоградського будинку культури. Танець «Шаман» виконав представник Криворізького культзакладу О. Литвинов. Програми, представлені учасниками художньої самодіяльності на огляд, носили героїко-патріотичний характер.

Кращі концертні номери відібрано для показу на зональному огляді.

Огляд-конкурс завершився пісню про Дніпропетровськ, яку виконали А. Книга, Р. Кучер.

Л. ВТОРИХ,
інструктор Дніпропетровського обласного відділу УТОГ.

ПОРА, КОЛИ ЦВІТЕ ЧЕБРЕЦЬ

У вільному польоті.

Цілюща рослина звіробій.

Настало літо. Зітхне теплий вітер — і насіння кульбаби, наче парашути, вже гойдається в повітрі, засіваючи луки і лісові поляни.

ЧЕРВЕНЬ — місяць тиші. Птахи співають лише зранку, а коли почне пригрівати сонце, їх голоси затихають. До самого обіду вони зайняті годівлею пташенят.

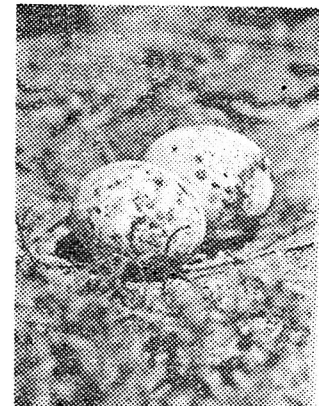
У перший місяць літа не бажано відвідувати ліси, а тим більше перебувати там з магнітофоном чи приймачем, що створюють шум, який лякає птахів і звірів. У сосняках стоїть густий запах скипидара. І якщо ви таки прийшли до лісу, то для уникнення пожежі, дотримуйтесь заходів обережності — курить і розпалюйте вогнища тільки в місцях, відведених лісовою охороною.

Не рвіть оберемками квітів. Зав'язавши, вони ніколи не бувають красивими. Чистота в лісі, на лузі повинна бути завжди — побувала там одна людина чи група. Від культури і поведінки кожного — турист він чи грибник, збирач ягід, залежить здоров'я лісу, збереження його мешканців.

Стоїть червень у пишних зелених нарядах, радує око різноманітністю трав, терпким запахом чебрецю біля лісових доріг та на узліссях. І якщо ви хочете побачити бджіл, метеликів, джмелів, то йдіть на освітлені сонцем стежини, туди, де цвіте чебрець. А поруч стоять, наче вилиті з бронзи, величезні соєни. Вони ніби тримають кришталевий кубок неба, сповнений прозорим голубим повітрям.

На узліссях та сонячних полянах в середині червня розсіпалась і світиться рубіновими вогниками духмяна суніця. На низинах у сирих місцях, під кронами дерев, налилась синню з голубого неба, досягає найголовніша ягода лісу — чорниця. А над широкими просторами полів котяться хвилі легкого вітру. Вони гладять і розчісують пшеничні поля, яких злегка золотом торкнулося гаряче літо.

В. СТЕРЛЬОВ.
Фото автора.

Гніздо дрімлюги зроблене дуже просто — незначне поглиблення в землі — ось і вся споруда.

Квіти, наче антени чутливих локаторів, задивилися в небесну голубину і ловлять кожен промінчик теплого сонця.

СПОРТИВНИЙ ВЕЧІР

У Харківському обласному будинку культури глухих відбувся спортивний вечір, присвячений 60-річчю утворення СРСР і 50-річчю УТОГ. Вечір відкрив заступник голови президії облспортфедерації глухих А. Ф. Симоненко. Потім слово було надано срібному призеру з вільної боротьби на XIV Всесвітніх спортивних іграх глухих Леоніду Хомутову. Він коротко розповів про виступи радянських спортсменів на Іграх, поділився своїми враженнями про місто Кельн, закликав молодь гідно нести прапор радянського спорту.

На сцену запрошуються шашкісти, які виконали за останні два роки нормативи «Кандидат в майстри спорту СРСР» — В. Нікітін, О. Дяченко, В. Хоменко, В. Падалко, Ю. Машкін, А. Охотський. Під оплески присутніх їм вручають значки, пам'ятні грамоти президії облспортфедерації глухих і гарно оформлені книжки про Олімпіаду в Москві.

Дипломами президії облспортфедерації глухих за розвиток фізичної культури і спорту було нагороджено тренерів з шахів і шашок Георгія Лебединця і Леоні-

да Кейріха. Дипломи президії і перехідні кубки було вручено командам-переможцям обласних змагань з лижних гонок і плавання. Серед чоловіків — команді виробничого об'єднання завод імені Малишева, а серед жінок і дівчат — команді цього ж заводу і школи-інтернату для глухих дітей імені Н. К. Крупської. Грамоти було вручено також призерам обласних змагань в особистій першості.

Урочиста частина закін-

чилась. На сцену виходять два брати — два спортсмени з Палацу культури заводу ХЕМЗ і перед присутніми розігрується акробатична і борцівська клоунади. Виконуються декілька номерів учасниками естрадного колективу обласного Будинку культури глухих. Потім демонструвався художній фільм «Син чемпіона».

М. РИЖКІН,
тренер з футболу.
м. Харків.

На знімку: в президії вечора.
Фото В. ШЛЕНСЬКОГО.

ШУКАТИ НОВИХ ФОРМ

З пленуму облспортфедерації глухих

У Житомирі відбувся пленум облспортфедерації глухих. В його роботі взяв участь і фізкультурно-спортивний актив області.

З доповіддю на пленумі виступив інструктор з фізкультури облвідділу УТОГ тов. Люльченко. Вже стало доброю традицією, сказав він, щороку проводити спартакіади з багатоборства комплексу ГПО «Бадорість і здоров'я». Характерною ознакою цих змагань є масовість.

У минулому році, наприклад, на лижах стартувало 86 чоловік, в легкоатлетичному кросі взяло участь 61, в зустрічах з волейболу виступило 56, на бігових доріжках, у секторах для стрибків, з метання ядра змагалось 66 нечуючих. Крім того, своєю спортивною майстерністю помірялися баскетболісти і футболісти, шашкісти і шашкісти.

На Житомирському УВП проводиться виробнича гімнастика силами інструкторів на громадських засадах, а

при спецшколі-інтернаті № 29 цілий рік функціонують дві групи з волейболу для хлопчиків та дівчаток.

У літній період спортивні секції колективів фізкультури УВП та міського відділу УТОГ працюють на спортивних базах Житомирської обласної ради ДСТ «Спартак».

В обговоренні доповіді виступило 5 чоловік. Швачка-мотористка УВП, ветеран спорту волейболістка Г. П. Кумечко звернула увагу на недостатню роботу облспортфедерації глухих і ради фізкультури УВП по залученню до спортивних змагань молоді. Мало проводиться вечорів на спортивну тематику, де б популяризувалися питання розвитку фізичної культури і спорту серед глухих.

Технолог фабрики сувенірів, майстер спорту СРСР зі стрільби з лука В. Ф. Щепанський наголосив у своєму виступі: при проведенні спартакіади «Бадорість і здоров'я» слід добиватися більшої участі в зма-

ганнях глухих з усіх районів області.

На думку викладача фізвиховання спецшколи-інтернату № 29 М. Г. Костилюва необхідно поліпшити роботу з фізкультури і спорту в позакласній годині, залучивши громадських тренерів в секції настільного тенісу, шашково-шашкові та інші.

Крім виробничої гімнастики на УВП проведено змагання з різних видів спорту. Про це говорив у своєму виступі інструктор виробничої гімнастики підприємства М. К. Соцький.

Голова Житомирської облспортфедерації глухих О. Д. Тверська, підбиваючи підсумки роботи пленуму, сказала, що в роботі спортивних секцій ще є недоліки, які найближчим часом слід усунути. Потрібно шукати нові форми популяризації фізкультури і спорту для зміцнення здоров'я трудящих глухих.

Кращим спортсменом було вручено почесні грамоти. **І. ТОЛОЧКО.**

КІНОЕКРАН

Про фінал великої битви, яку виграв радянський народ заради життя на землі, розповідає фільм «Через Гобі і Хінган», створений у творчій співдружності радянськими і монгольськими кінематографістами.

Початок картини зв'язаний з точною датою — 9 травня 1945 року. В одному з містечок на півдні Німеччини батальйон капітана Теренкова одержує повідомлення про капітуляцію фашистської Німеччини. Одночасно надходить наказ розпочати бій з частинами гітлерівців, які, відмовившись скласти зброю, сховалися у древньому замку. Коли замок було взято, з'ясувалося, що тут є замасковані лабораторії, де фашисти виготовляли жахливу бактеріологічну зброю...

Дія фільму переноситься в Центральний Китай, де японський генерал Ісї займається тими ж дослідженнями, що й фашистські вбивці.

У роботі над сценарієм фільму його автори спиралися на історичні факти і документи, на матеріали судових процесів над японськими військовими злочинцями, спілкувалися з безпосередніми учасниками подій тих років.

Кольоровий пригодницький білоруський фільм «Вітрила мого дитинства» оповідає про події, що відбулися в невеликому повітовому містечку на Могилівщині в буремному вісімнадцятому році.

У безпритульного Стюпка Царьова була мрія. Він бачив уві сні величезний білий вітрильник, що завернувся серед безкрайого, спокійного моря. А сам він, юнга, по мотузній драбині підіймався на борт цього казкового корабля...

Та обривався сон, і Стюпка разом з таким ж, як він, безпритульним знову мчав курними вулицями на пристань чи на базар, де можна було роздобути хліба, насіння — що перенаде. Стюпка був ще малий, і багато не розумів з того, що діялось навкруги. А життя цього невеличкого білоруського містечка, всієї країни круто і безповоротно мінялося.

Змінилася і дальша доля хлопця: все вирішила зустріч, а потім й дружба з душевно щедрим і мужнім моряком-балтійцем, головою ревкому Лозовиком, який по-батьківському полюбив Стюпку...

Фільм створено за повістю письменника Василя Хомченка «Червоні хвилі». Постановив його режисер Леонід Мартинюк.

Редактор
П. БУЛАТОВ.